

РЕШЕНИЕ

№ 4066

гр. София, 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3843** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Д. Ф. Б., роден на 18.06.1867 г., в [населено място], Русия, гражданин на Русия, ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, чрез адв. Ж., срещу Решение № 6779 от 05.04.2023 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят навежда твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт като постановен при неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа наличие на основание по чл.8, ал.1 от ЗУБ поради обосновани опасения от преследване по политически причини. Сочи, че е бил задържан от полицията и е бил обект на преследване от страна на недържавен субект. Тези действия, на фона на ноторно известната ситуация в Русия след инвазията в У., представлявали преследване по смисъла на закона. Твърди, че е член на движението „А.“, обявено за терористична организация от руското правителство през м.септември 2021 г. Счита, че административният орган не е изследвал задълбочено ситуацията в страната му на произход в контекста на войната с У. и преследването на граждани, които изразяват несъгласие с нея. Претендира се отменя на решението.

Ответникът заместник председател на ДАБ оспорва жалбата чрез юрк. Д..

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, становището на представителя на СГП и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

С молба рег. № РД-09-1957 от 14.04.2022 г. до Държавна агенция за бежанците Д. Ф. Б., роден на 18.06.1867 г., гражданин на Руската федерация, поискал международна закрила поради опасения от преследване във връзка с отстоявано от него политическо мнение. Посочил в молбата, че през м.февруари 2022 г., след започване на войната срещу У., участвал в протести срещу военните действия, заради което бил задържан в полицейското управление в [населено място]. Тъй като Руската федерация приела закони, които водят до тежки репресии за подобни действия, в него се породили основателни опасения, че може да попадне в затвора или да бъде преследван по друг начин. Членувал в движение „А.“, преименувано на „Народовластие“, чиито членове също напуснали Руската федерация, като ръководителят на движението получил закрила във Франция. Молбата била регистрирана с рег. № УП-21168 от 18.04.2022 г., когато бил попълнен регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта.

На проведено на 19.10.2022 г. интервю кандидатът посочил, че напуснал Русия легално на 31.03.2022 г. със самолет за Турция. Получил българска виза в Консулството в [населено място] и пристигнал в България на 08.04.2022 г. Споделил, че от 2014 г. е член на организацията „А.“, с председател М., която се бори против управлението на президента П. и на 05.11.2017 г. организираща мирен преврат в Русия. Опитът се провалил и много нейни членове били в затвора. От организацията познавал общо 8 човека, петима от тях били задържани на 05.11.2017 г., но след това – освободени. Напуснал Русия поради страх, че може да бъде изпратен в затвора. Според руското законодателство, всеки, който е срещу войната, може да получи до 15 години наказание „лишаване от свобода“. Лично участвал в протести с плакати срещу войната. Бил задържан два пъти за участие в митинги – на 11.09.2021 г. и на 28.02.2022 г. И двата пъти били самостоятелни протести от негова страна. В родния [населено място], на 16.09.2021 г., бил нападат в гръб и бит с думите „Повече не излизай“. За нанесения побой имал медицинско свидетелство. Не подал жалба в полицията, защото нападателите и полицаите били свързани помежду си.

Постановено е оспореното Решение № 6779 от 05.04.2023 г. на заместник председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ, е отхвърлена молбата на кандидата за международна закрила. Административният орган е приел, че за Д. Ф. Б. не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като от бежанската му история не може да се направи извод за наличието на основателни опасения от преследване по причините, изброени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Самото членуване в „А.“ не било достатъчно основание за предоставяне на международна закрила, тъй като самото членство следвало да е съпроводено от редица мерки от страна на официалните власти, въз основа на които да се направи заключение, че кандидатът е репресиран в страната си на произход. Твърденията му, че целта на движението е да свали руския президент от власт, не били подкрепени с доказателства. Двете му задържания също не доказвали преследване по политически причини, тъй като не били повдигнати

обвинения и бил освободен след кратко време с налагане на административна глоба. Представените документи, свързани с полицията, не били в оригинал и нямали положени печати, за да се направи заключение за тяхната достоверност. Относно ръкописно написаните писма е посочено, че тяхното авторство е неясно и поради това не могат да бъдат в подкрепа на бежанската история. В заключение е посочено, че спрямо кандидата никога не е имало заплахи или насилствени действия, породени от неговото членство в „А.“, той не е бил заплашван или арестуван в тази връзка, поради което и след като не е имал проблеми в миналото, можело да се очаква, че няма да има такива и в бъдеще. Съобразено е, че молителят на два пъти е бил задържан за нерегламентирани протести и ако официалните власти са имали някакво отношение към него, то той е нямало да бъде освободен след три часа, без да му е повдигнато обвинение. Кандидатът е напуснал страната легално като е преминал безпроблемно паспортна проверка и ако действително е имал политически проблеми в страната си логично би било той да направи опит да я напусне по-рано, но не го е сторил. Заключение в този случай било, че той е взел решение да напусне Русия без видима причина, възползвайки се от факта, че страната е нападнала У., намира се в неблагоприятно външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазването на човешките права. Нямало основание да се приеме, че от страна на официалните власти в Русия се предприемат безогледно масови репресии срещу гражданите, изразяващи по един или друг начин недоволството от политиката на руския президент. Твърдяното физическо нападение в [населено място] на 16.09.2021 г. не можело да бъде определено като политически насочено, като дори медицинският документ не доказвал причината за нападението.

Изложени са мотиви за липса на основания за предоставяне на субсидиарна закрила по чл.9, ал.1, т.1-2 от ЗУБ. Въз основа на справка вх. № ЦУ-33 от 23.02.2023 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС относно актуалната обстановка в Русия не са установени и разширенията, дадени в Тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и Тълкувателно решение на СЕС от 30.01.2014 г. по дело № С-285/12 във връзка с приложението на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на на 11.04.2023 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 19.04.2023 г., т.е. в срока по чл.84, ал.3 от ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.3 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При служебната проверка по чл.168 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган – заместник председател на ДАБ, на когото със Заповед № ОЗ-15/03.05.2022 г. на председателя на ДАБ са делегирани правомощия по чл.48, ал.1, т.1-4 от ЗУБ. Производството по общия ред е образувано и проведено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения. Спорът между страните е изцяло материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в

страната му на произход.

В подкрепа на твърденията си кандидатът представя Протокол за административно задържане, издаден на 11.09.2021 г. от старши лейтенант И.Р. Ю., според който е задържан на същата дата на основание чл.27.2 от Кодекса за административните нарушения на Руската федерация, в [населено място], проспект „Л.“ 25. Като основание за задържането е посочено „самостоятелен пикет“.

Според протокол за изземване от същата дата 11.09.2021 г., съставен от Обособено поделение (ОП) № 9 на Управление на МВР на Руската федерация в [населено място], в съответствие с чл.27.10 от Кодекса за административните нарушения на Руската федерация, е извършено изземване на вещи от Б. Д. Ф., [дата на раждане] в [населено място], а именно: Плакат от хартиен кадастрон с текст „Нито един глас за окупаторите“ (снимка на л.118).

Според Протокол 6604 № 11611112 от 11.09.2021 г., съставен от началник отделение по документиране на административни правонарушения в отдела по прилагане на административното законодателство при Управление на МВР, [населено място], на 11.09.2021 г., за времето от 18:15 часа до 18:45 часа Б. Д. Ф. се намирал на обществено място, на улицата до паметника на В.И. Л. в [населено място], като без да е участник в разрешено публично мероприятие – групов пикет, провеждан от „Национално-освободително движение“ нарушил изискванията на Федералния закон за събранията, митингите, демонстрациите, шествията и пикетиранията, като самостоятелно се намесил и взел участие в гореспоменатото мероприятие, използвайки агитационен материал и не е изпълнил законовите изисквания да прекрати противоправните действия, с което извършил административно нарушение на част 5 от чл.20.2 от Кодекса за административните нарушения на Руската федерация.

С Постановление № 5-834/2021 г. от 11.10.2021 г. на съдия във Верх-Исетски районен съд, [населено място], Б. Д. Ф. е признат за виновен в извършване на административно правонарушение, предвидено в част 5 от чл.20.2 от Кодекса за административните нарушения на Руската федерация. Присъдено е административно наказание под формата на глоба в размер на 10 000 рубли (110 евро).

Кандидатът представил бележка от посещение при травматолог относно нанесено му на 16.09.2021 г. физическо увреждане.

Кандидатът е представил Официално предупреждение, издадено на 28.02.2022 г. от поделение на централния апарат на МВР – Република Б., за недопускане на действия, създаващи условия за извършване на престъпления и административни правонарушения или за недопустимост на продължаващо антиобществено поведение. Предупреждението е отправено към Б. Д. Ф. за извършване на действия, които създават условия за извършване на противоправно деяние – носене на отговорност, предвидена в чл.20.2 от Кодекса за административните нарушения на Руската федерация, който санкционира нарушаване на установения ред за организиране или провеждане на събрание, митинг, демонстрация, шествие или пикет (по свободно достъпна в Интернет информация). Ф. е предупреден, че при продължаване на антиобщественото поведение, ще бъде привлечен към отговорност въз основа на законодателството на Руската федерация.

Приложено е обяснение от 28.02.2022 г. от Б. Д. Ф., адресирано до Началника на ОП № 9 на Управление на МВР на Русия, [населено място], с което Ф. се отказва от даване на показания.

Приложено е второ обяснение от чуждия гражданин, също от 28.02.2022 г., адресирано до Началника на ОП № 9 на Управление на МВР на Русия, [населено място], според което на 28.02.2022 г. Д. Ф. Б. излязъл на самостоятелен протест на кръстовището на [улица]и „Мустай К.“ с лозунг „Не на войната“ до колоната „Правата на човека“ (л.97). Към 15:25 часа към него се приближили двама сътрудници на полицията, които с кола го отвели до ОП-9 за по-нататъшно даване на показания. Спрямо лицето не било извършвано физическо насилие и телесни увреждания.

Приложени са две ръкописни писма: от 14.04.2022 г. от А. В. Т. и от 14.04.2022 г. от О. П. В., според които авторите им и жалбоподателят са активни участници в движението „А.“, които са заплашени от наказателно преследване в Русия. Кандидатът е подал молба за закрила на 14.04.2022 г. и очевидно е направил опит да се свърже със свои съмишленици, които са му предоставили писмените текстове от същата дата. Съдът не споделя становището на административния орган, че те не са в подкрепа на бежанската му история и че могат да бъдат изготвени от всеки, защото изнесените в писмата данни се подкрепят от общодостъпна информация. Това е информацията относно движението „А.“, данните за преврат на 05.11.2017 г. и задържане на участвали в него лица. Информацията за преследване на „артподготовчици“ в писмото на О. В. относно Е. Блинова също се потвърждават от общодостъпна информация, напр. на Интернет сайт versia.ru - Активистка от Ч. оспори наложената ѝ преди година глоба от хиляда рубли в ЕСПЧ: „На 14 октомври 2019 г. в Ленинския районен съд на чувашката столица се проведе заседание за административно нарушение. Според прокуратурата Е. Блинова е публикувала на страницата си във Ф. символа на организацията "А.", призната за екстремистка с решение на Красноярския районен съд от 26 октомври 2017 година. Н. орган счита, че червената "отметка" (V) на личната страница на жител на републиката е екстремистки символ.

Въз основа на съдържащите се в административната преписка снимки съдът приема за достоверни твърденията на кандидата за членство или симпатизиране на движението „А.“. На снимка на л.93 Б. е с основателя на движението В. М. (09.07.2016 г.) с твърдение, че същият е отправил видеообръщение в Youtube в подкрепа на жалбоподателя – като участник в събитията от 05.11.2017 г. и в последващи протести (л.94). В подкрепа на участието си в тези събития представя снимки от 06.11.-07.11.2017 г. (л.95-96). Въз основа на изложеното съдът намира за неправилни изводите в оспореното решение, че твърденията на дейността на кандидата в „А.“ са неподкрепени с доказателства.

По свободно достъпна в Интернет информация (У.) "А." е руска обществено-политическа, междурегионална, ултралява и национал-анархистка организация на привържениците на В. В. М., признат за екстремист и терорист, забранен на територията на Руската федерация. Понастоящем привържениците на В. В. М. и бившата "А." действат под името "Народна власт" и участват в партизанското движение в Русия. В различни периоди от съществуването си организацията има напълно полярна идеология, основана на принципите на пряката демокрация с ясно изразен антикомунизъм. Например, по времето на основаването си тя е ултрадясна, след което става частично лява и либерална. Трябва обаче да се отбележи, че "А." е хоризонтално, децентрализирано политическо сдружение, поради което в различните региони идеологията на "А." е различна. Основната теза на идеологията на Артилерийската подготовка беше вярата в

неизбежността на революцията от 5 ноември 2017 година.

По данни от У., Междурегионалното обществено движение (МР) "А." не е официално регистрирано. Имайки хоризонтална структура, тя има различна, понякога само сходна идеология в различните региони, в някои региони има своя собствена символика. Въпреки това, на 26 октомври 2017 г. Красноярският районен съд признава И. "А." за екстремистка и забранява дейността му на територията на Руската федерация. На 9 септември 2021 г. Федералната служба за сигурност (Ф.) добави към списъка на терористичните организации "Терористична общност, създадена от В.В. М. измежду участниците в Междурегионалното обществено движение "А."". Решението се основава на присъдата по делото за терористична общност, произнесена от 2-ри Западен окръжен военен съд на 18 юли 2020 г. и влязла в сила на 7 юли 2021 г.

Кандидатът е предоставил идентична информация относно обявяването на движението за „терористично съобщество“ (л.58).

В края на 2011 г. В. М. решава да създаде канал в YouTube "А.", на който в делничните дни в 21.00 часа московско време води политическа програма "Лоши новини", проведена в жив формат. Скоро неговата интернет аудитория прераства в цяло движение. Започва да се формира нерегистрирана организация, А. MOD. Организацията няма унифицирани атрибути, всеки регион използва свои собствени символи, въпреки че всички символи на "Artgotovka" са обединени от наличието на червения символ "V" . През 2011 г. блогът на Twitter се прероди като блог в Youtube, който се публикува ежедневно през делничните дни. Средната продължителност на един епизод от програмата: 1,5-2 часа. По време на забраната на блога през октомври 2017 г. броят на абонатите му достигна повече от 130 000 души. Предаванията събраха 100 000-400 000 гледания.

Активисти на движението присъстваха на различни опозиционни митинги, издадоха редица брошури, листовки и плакати. Столицата и регионите организираха свои пикети. Движението (особено в регионите, на ниво "народни") се опита да си сътрудничи с различни опозиционни организации от различни посоки (от леви движения до ултрадесни организации). Още през есента на 2016 г. журналисти от канала Ren-TV писаха, че "А." подготвя въоръжено въстание. Беше съобщено, че активисти шият шеврони, подобни на шевроните на украинската екстремистка организация "Десен сектор". Публикуван е и видеозапис от преговорите между М., Горски и Д.. Лидерът на движението В. М. уверява привържениците си от самото начало, че през есента на 2017 г. в Русия трябва да се проведе революция. През 2014 г. той определя точната му дата - 5 ноември 2017 г. Още от сутринта на 5 ноември 2017 г. централните улици на столицата бяха пълни с коли, придружени от полиция за борба с безредиците. В М. **повече от 5 души** участваха в така наречената "революция 11/17/1000", от които повече от 260 бяха задържани. Една четвърт от задържаните са непълнолетни. Според съобщения в медиите много от задържаните са минавачи или политизирани граждани, които са искали да "погледнат движението". На 26 октомври 2017 г. Красноярският окръжен съд призна И. "А." за екстремистка. От ноември в цялата страна започнаха масови задържания на привърженици на М., общо над 30

наказателни дела са образувани срещу членове на движението в Русия. Преследвани са и активисти на движението на В. М.: В К. край са задържани привържениците на М. Р. М. и П. И., които са пътували с влак за М., за да участват в протеста на 5 ноември, но са били задържани от полицаи и служители на Ф.. На 2 ноември е проведено претърсване в апартамента на привърженика на С. С. Р., открити са 200 грама тротил и 5 коктейла "М.". Задържаният твърди, че по него са били заложени взривни вещества при претърсване на апартамента. Срещу него е образувано наказателно дело по член 205 от Наказателния кодекс на Руската федерация "Тероризъм". На 3 ноември 2017 г. по искане на Главната прокуратура на Руската федерация на 31 октомври 2017 г. множество общности на поддръжници на В. и членове на "А." бяха блокирани в социалната мрежа "ВКонтакте"^[25]. Също на 3 ноември в М. Ф., заедно с Център "Е", задържа участниците в "А.", иззети са остри оръжия и коктейли "М.". Предполага се, че задържаните са възнамерявали да подпалят административни сгради и да нападнат полицията на 4 и 5 ноември. Наказателни дела са образувани по член 205 от Наказателния кодекс на Руската федерация "Тероризъм". В. М. нарече задържането на поддръжниците си "мръсна провокация": „Няма организация, има канал "А.", в който излъчвам всяка вечер. Имаме привърженици, зрители. Но такива хора са половината от Русия. Имам няколко програми, гледани от пет милиона души. И това е само групата на "А.". Издавам ли някакви документи? Дори не знаем кого задържат“. Именно тези думи на М. се цитират в хода по същество на спора от процесуалния представител на ответника, за да се обоснове липса на подобна организация.

По данни на Радио „Свободна Европа“ от 15.11.2017 г.: „Лидерът на движението "А.", националистът В. М. заявил в интервю за телевизионния канал "Сегашно време", че се намира в една от страните от ЕС. М. не уточни за коя страна говори, но отбеляза, че известно време е бил в ареста, след като е избягал от Русия. Според националиста той е бил освободен, защото е било възможно да се потвърди, че е преследван в Русия по политически причини. Н. напуснал Русия в началото на юли 2017 г., като за пореден път заявил, че на 5 ноември в Русия ще се проведе революция. В началото на ноември започнаха масови задържания на предполагаеми привърженици на М. в цялата страна. На 5-ти бяха задържани над 500 души в няколко града, включително случайни минувачи и ученици“.

Съдът не споделя становището на процесуалния представител на ответника в хода по същество, че т.нар. „преврат“ от 05.11.2017 г. е извършен от 8 човека, като намира, че в тази връзка неправилно се цитира интервюто на кандидата. В него той е посочил, че „познава 8 човека от движението, но то наброява повече от 30 000 човека, които не се познават, за да няма предателства“. Налице са общодостъпни данни за събитията от 05.11.2017 г.

При многобройните общодостъпни данни в Интернет, вкл. мнения на общоизвестни активисти като А. Н. и И. Я. относно движението „А.“, съдът приема, че макар и не официално регистрирано такова опозиционно движение е съществувало в Руската федерация и е забранено като терористично през 2021 г., съответно кандидатът за закрила доказано е негов привърженик.

На проведеното на 19.10.2022 г. интервю кандидатът е заявил, че членува в

„А.“ от 2014 г., участвал е в преврата от 05.11.2017 г. в група от 8 човека, петима от които били задържани, но той успял да избяга (писмо на А. В. Т.) и в подкрепа на твърденията си разполага с видеообръщение от М. и писма, които са представени от него и са част от административната преписка. Съдът приема тези негови твърдения за доказани. Съответно, неправилен е доводът в оспореното решение, че „кандидатът е наясно с общоизвестни факти от политическата обстановка в Русия и е намерил удобен повод да състави своя бежанска история“. Бежанската история на кандидата е достоверна, изнесените с нея данни датират от 2014 г., т.е. много преди нападението срещу У. от 2022 г., поради което са необосновани мотивите на органа за умело „напасване“ на общоизвестни факти от обстановката в страната на произход към личната бежанска история.

Тук е мястото да се посочи неправилността на тезата на ответника относно изискването за представяне на писмени доказателства в *оригинал*. Относно автентичността на представените документи следва да се има предвид тълкуването, дадено в Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19 (т.44-46), според което всеки документ, представен от кандидата (молителя) в подкрепа на молбата му за международна закрила, трябва да се счита за елемент от нея, който следва да се вземе предвид в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 2011/95, и следователно невъзможността да се установи автентичността на този документ или липсата на какъвто и да е източник, подлежащ на обективна проверка, не може сама по себе си да обоснове изключването на такъв документ от разглеждането, към което решаващият орган е длъжен да пристъпи съгласно член 31 от Директива 2013/32. Затова, що се отнася до последваща молба, недоказаната автентичност на даден документ не може да доведе автоматично до недопустимост на тази молба, без да се разгледа въпросът дали този документ представлява нов факт или нов елемент и евентуално дали той увеличава в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 62 от заключението си, подобно тълкуване се потвърждава от обстоятелството, че съгласно член 31, параграф 8, буква д) от Директива 2013/32 дори представянето на невярна информация обосновава отхвърлянето на молба за международна закрила само ако прави тази молба неубедителна, което предполага преди това тази информация да е била приета за допустима и да е била разгледана от компетентния орган. В тази част мотивите на оспореното решение не опорочават правилния краен извод на органа.

Въз основа на изложеното съдът намира, че следва да се кредитират и обсъдят съвкупно всички представени от кандидата документи в подкрепа на бежанската му история, още повече, че същият се е постарал да представи във възможно най-кратък срок след влизането си в България всички необходими елементи в подкрепа на своята молба за международна закрила по смисъла на чл.4, пар.1 от Директива 2011/85/ЕС.

Във връзка с твърденията за преследване по „политически причини“ съдът съобразява легалното определение по чл.10, пар.1, б.“д“ от Директива

2011/95/ЕС - понятието „политическо мнение“ обхваща по-специално *мнение, идеи или убеждения* по въпроси, свързани с потенциалните субекти на преследване, посочени в член 6, както и с техните политики или методи, независимо дали мнението, идеите или убежденията са били изразени в действия на молителя. В случая, потенциалните субекти на преследване са тези по чл.6, б.„а“ и б.„б“ от Директивата – държавата, както и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия.

Относно страната на произход на кандидата съдът открива официална информация, достъпна на сайта на European Union Agency for Asylum (EUAA) в COI Report (Доклад с информация за страната на произход): The Russian Federation – Political dissent and opposition (последна редакция м. декември 2022 г.). Съдът кредитира данните в доклада с оглед декларираната в него цел да предостави информацията относно политическите дисиденти и опозиция в Руската федерация за определяне на статут на международна закрила, включително статут на бежанец и субсидиарна закрила, и по-специално за изготвянето на Ръководството на EUAA за Руската федерация.

Референтният период на доклада е 1 януари 2022 г. – 16 ноември 2022 г., като към него е добавена допълнителна информация в резултат на преглед на качеството на изпълнение до 10 декември 2022 г. За препратка към законодателството, уредено в Кодекса за административните нарушения и Наказателния кодекс на Руската федерация, EUAA използва най-новите версии на кодексите, преведени на английски език, които след това са сравнени с оригиналното законодателство на руски език. При установени разлики, е използвано оригиналното законодателство и съответни препратки.

Според доклада, *през март 2022 г. е въведено ново законодателство* в Кодекса за административните нарушения и Наказателния кодекс за наказване на разпространението на „фалшива“ информация и дискредитирането на руски военни и държавни институции. Освен това, заедно със стотици журналисти, правозащитни организации и защитници са регистрирани като „чужди агенти“ и в резултат на това са набелязани и/или разпуснати. Т.е. докладът потвърждава, че цел на държавните субекти на преследване по смисъла на чл.6, б.„а“ от Директива 2011/95/ЕС са не само журналисти, но и правозащитни организации и защитници на правата на човека.

Според изнесената в доклада информация, силно централизираната политическа система, съсредоточена в президента В. П., допълнително е укрепена от конституционните поправки от 2020 г., които засилиха президентските правомощия над законодателната власт. Подобни промени, както заключи Венецианската комисия на Съвета на Европа (СЕ), отиват „далеч отвъд това, което е подходящо съгласно принципа на разделение на властите“. На практика проверките и балансите в държавната структура имат „сериозни недостатъци“, произтичащи от влиянието на президента и изпълнителната власт върху парламента и съдебната власт. Върховенството на закона като цяло се счита за слабо и източници посочват недостатъци като липса на предсказуемост при прилагането на закона, неправилно влияние на правителството и липса на надлежен процес в наказателноправната система.

Твърди се, че върховенството на закона е засегнато от широко разпространена и „системна“ корупция, която се превръща в неразделна част от институционалните структури, като политическите и бизнес елити силно зависят от тази система, за да запазят своите позиции.

Н. е посочен като основател на Антикоруptionната фондация (Ф.), която е включена в списък на „чуждестранни агенти“, обявена за „екстремистка организация“, ликвидирана от руските власти.

След руската инвазия в У. през 2022 г. пространството за критика отново намаля с новите закони, криминализиращи разпространението на „фалшива информация“ за руските въоръжени сили, включително когато руските военни действия в У. се наричат „война“ или „инвазия“ и когато се призовава за санкции срещу руски цели. Последваха арести, административни и наказателни производства срещу военни критици.

Разследване на New York Times, публикувано на 22 септември 2022 г., разкрива сложен технологичен апарат за наблюдение, въведен от руските власти за проследяване на опоненти, заглушаване на критиката и потискане на независима информация дори в най-отдалечените райони на страната.

Набор от законодателни ограничения засягат конституционните свободи на изразяване и мирни събрания и сдружаване съгласно Кодекса за административните нарушения и Наказателния кодекс. Няколко нарушения срещу обществения ред по Кодекса за административните нарушения, които бяха използвани срещу опозиционни активисти, бяха, *inter alia*, свързани с неуважение към властта и хулиганство (чл. 20.1), и възбуждане на омраза или вражда (чл. 20.3.1). Действително, в тази част на доклада не се цитира разпоредбата на част 5 от чл.20.2 от Кодекса за административните нарушения на Руската федерация, за която на Б. е наложена административна глоба. Но с оглед систематичното място на приложената спрямо кандидата санкция в Кодекса за административните нарушения на Руската федерация **съдът приема за основателни опасенията му, че след промените в този Кодекс от м.март 2022 г. той може да бъде обект на репресии.** Именно в този период той решава да напусне страната на произход и веднага след легалното си влизане в България на 08.04.2022 г., а именно на 14.04.2022 г. подава молба за международна закрила. Съдът намира това обстоятелство за релевантно по смисъла на чл.4, пар.1 от Директива 2011/95/ЕС. Все в тази връзка съдът намира за неправилни доводите на орган, че „кандидатът не е напуснал страната на произход по-рано“ (л.11), тъй като общодостъпната информация сочи, че именно през м.март 2022 г. са приети промени в националното законодателство, пряко относими към политическите възгледи и дейност на кандидата. Не случайно като основна причина за напускане на страната на произход в интервюто си кандидатът сочи „Страх, че може да бъде изпратен в затвора. Според руското законодателство, всеки който е против войната, може да получи до 15 години затвор“ (л.126).

В Доклада на EУАА се цитира информация от Amnesty International (AI), според която броят на нарушенията във Федералния закон за събранията е нараснал от 3 на 17 между 2011 г. и 2021 г., с до 30 дни административно задържане като потенциална последица. Междувременно максималните глоби

нараснали от 2 000 рубли [50 евро] през 2012 г. на 300 000 рубли [3 700 евро] през 2021 г. *Три* повтарящи се нарушения се считат за престъпление, водещо до потенциална присъда *затвор до пет години*. Участието в неразрешено публично събитие също се третира като административно нарушение, наказуемо с глоби, общественополезен труд или административно задържане до 15 дни. При тази официална, общодостъпна информация относно страната на произход на кандидата и факта, че вече е осъждан за административно нарушение по чл.20.2 от Кодекса за административните нарушения, са разбираеми опасенията му, че повтарящи се нарушения се считат за престъпление, водещо до потенциална присъда затвор до пет години.

Според задължителното тълкуване, дадено в Решение от 07.11.2013 г. по съединени дела C-199/12-C-201/12 на Съда на Европейския съюз: „При преценката на искане за получаване статут на бежанец, компетентните органи нямат основание да очакват, че за да избегне опасността от преследване, търсещият убежище трябва да прикрива своята хомосексуалност в своята страна по произход или да се въздържа от изразяване на своята сексуална ориентация“. Макар и постановено по друг случай и във връзка с тълкуване на чл. 10 параграф 1, буква "г" от Директива 2004/83/ЕО (отм.) относно понятието за принадлежност към определена социална група, за целите на настоящия казус не може да се очаква от кандидата за закрила при евентуално връщане в страната на произход същият да се откаже от дейността си, свързана с протести срещу президента П. и конкретно – срещу войната в У.. Самият Б. е заявил на интервюто си, че „всеки, който изказва мнение против войната, след време бива привличан към наказателния кодекс, аз не мога да бъда безучастен и ще излизам на такива акции“.

Законът за чуждестранните агенти е приет през 2012 г. На 14 юли 2022 г. законът е изменен допълнително, за да включва всеки, за когото се смята, че е попаднал под „чуждо влияние“. Измененията влязоха в сила на 1 декември 2022 г. Както беше обяснено от Хюман Райтс Уоч (HRW), новото законодателство „разширява определението за чуждестранен агент до точка, в която почти всяко лице или образувание, независимо от националността или местоположението, което участва в *граждански активизъм* или дори изразява мнение относно руската политика или поведението на длъжностните лица може да бъде определено като чуждестранен агент, стига властите да твърдят, че е под „чуждо влияние“.

Законът за нежеланите организации е приет през 2015 г. Законът позволява на главния прокурор да обявява чуждестранни или международни организации за „нежелани“, ако се счита, че заплашват „конституционния ред, отбранителния капацитет или държавната сигурност“ на Руската федерация. Нежелани организации трябва да прекратят дейността си.

Законът е изменен през юни 2021 г., прилагайки етикета „нежелан“ към чуждестранни или международни Н., които предоставят услуги или превеждат пари на нежелани организации, и разширявайки ангажимента с такива организации към руски граждани в чужбина. Измененията позволяват повдигане на наказателни обвинения срещу ненаказани лица, обвинени в организиране на нежелана организация, което може да доведе до шест години лишаване от свобода. Промените позволяват и наказателно обвинение срещу

лице за участие в дейността на нежелана организация, **дори ако има само една предходна административна присъда.**

На 4 март 2022 г. Наказателният кодекс е изменен с член 207.3 относно публичното разпространение на „съзнателно невярна информация“ за руските въоръжени сили и държавните институции, за да се криминализира разпространението на „фалшива информация“ за използването на руската армия. Лице, осъдено за престъплението, може да бъде осъдено на лишаване от свобода до 10 години, а разпространението на „невярна информация“, което е довело до „сериозни последици“, може да доведе до 15 години лишаване от свобода. Тази официална информация потвърждава твърденията на кандидата по време на интервюто, че основа причина за напускане на страната на произход е страхът му да не попадне в затвора, тъй като според руското законодателство го грозят до 15 години затвор.

Именно приетите законодателни изменения в Русия след агресията в У. са мотивирали молбата за закрила на кандидата рег. № РД09-1957 от 14.04.2022 г. и опасенията му, че може да попадне в затвора или да бъде репресиран по друг начин.

Фактът на легалното напускане на Русия не указва непременно на липса на опасения от преследване предвид информацията относно страната на произход на кандидата, вкл. и след неговото напускане (чл.8, ал.6 от ЗУБ), и обективния факт, че не може да се очаква от него да се откаже или да не демонстрира опозиционната си дейност. Достоверни са обясненията на кандидата на интервюто от 19.10.2022 г., подкрепени с данни от националния му паспорт (л.126), че е правил опити за влизане в други европейски страни, но на границата не са го допусkali да влезе. Затова се върнал обратно в Турция и си извадил виза, очевидно със съзнанието, че това е легалния начин да достигне до държава, в която да потърси международна закрила.

Според т.2.1 от цитирания доклад на ЕУАА за Руската федерация: „Отношение към специфични профили - Политически опоненти“ преди нахлуването на Русия в У. на 24 февруари 2022 г. политически опоненти и дисиденти са изправени пред различни форми на репресии от руските власти, включително скалпнени наказателни дела и *административни обвинения*, арести и задържания, случаи на възпрепятстване на опоненти от участие в избори, ограничени пространство за организиране на публични събрания.

През януари 2021 г., след ареста на Н. при завръщането му в Русия, в цялата страна се проведеха някои от най-големите демонстрации от години, които бяха посрещнати с жестоки репресии от руската полиция. Оттогава държавната репресия се засили, насочена към заглушаване на несъгласието и политическите опоненти. Като цяло, ситуацията с правата на човека в Русия се описва като непрекъснато влошаваща се през последните години, като през 2021 г. се наблюдава „безпрецедентно систематично потискане на политическата опозиция, гражданското общество, защитниците на правата на човека, медиите и журналистите, както и фокусиране върху дезинформацията по обвинения в западна намеса“.

След руското нахлуване в У. репресиите срещу несъгласните се засилиха още повече. През *март 2022 г.* затворническата присъда на А. Н. беше удължена с девет допълнителни години, а през юни той беше преместен в затвора с

повишена сигурност ИК-6 в [населено място] във В. област. Затворът ИК-6 е споменаван в различни разкази като място, където се прилагат изтезания. Към момента на финализирането на този доклад Н. все още беше задържан в наказателна килия в затвора ИК-6. Повече от половината от сътрудниците и персонала на Н. се съобщава, че или са напуснали Русия, или са арестувани. Някои бяха поставени в списъци за издирване като „терористи“ или „екстремисти“, тъй като репресиите срещу тях се засилиха.

От началото на войната други видни политически опозиционни фигури бяха арестувани и преследвани от руските власти, включително В. Кара-М., Е. Ройзман, И. Я. и Л. Г.. Журналист и политик, близък до убития опозиционен лидер Б. Н., Кара-М., оцеля след два опита за отравяне през 2015 г. и 2017 г. На 11 април 2022 г. той е арестуван за публична реч, критикуваща политиката на В. П., първоначално с обвинения в разпространение на „фалшива информация“ за руските военни и институции.

Интервюиран от ЕУАА за този доклад, адвокат по правата на човека от Русия, който пожела да остане анонимен, отбеляза, че причините за политическите репресии в Русия от началото на войната са главно три. Първата причина е свързана със стратегията на К. да държи населението в страх. Властите правят това, обясни източникът, като се насочват към високопоставени личности, които са в или извън страната. В момента има между 20 и 25 сред известни журналисти, активисти, политически опоненти, които са криминално разследвани и преследвани предимно в М.. Източникът добавя, че въпреки че повечето от тях са напуснали страната, намерението на К. „е да изпрати съобщение до елита и цялото население“. Насаждането на страх с цел ограничаване на несъгласието е стратегия, използвана от руската държава и преди войната, като докладите за критиците на правителството са били насочени както в Русия, така и извън нея. Тези данни от доклада са в потвърждение на тезата на кандидата, че легалното напускане на страната на произход не означава, че спрямо него няма да бъдат проявени действия на преследване при евентуално връщане в нея.

Както обясни правозащитникът, втората причина за репресиите се обяснява с факта, че регионалните власти се възползват от възможността да използват федералната рамка, „за да атакуват местните „размирници“. Според източника това обяснява насочването срещу местни журналисти и активисти в цялата страна, както беше например в случаите на М. А. и С. М.. Третата причина за репресиите, според източника, е свързана с личните кариерни интереси на „много служители на правоприлагащите органи, служители на следствени комисии, прокурори и т.н.“, които използват редица дела, за да получат кариерно израстване, което създава ситуация, в която „дори обикновените хора са набелязани“.

Както обяснява А. П., адвокат във FBK210, интервюиран от ЕУАА на 9 ноември 2022 г., руските власти нямат ресурси за масово наказателно преследване, както през съветската епоха, поради което предпочитат **дисидентите да напуснат страната**. Изложеното е логично обяснение за легалното напускане на страната на произход, както и, че същото не означава непременно, че кандидатът „не е бил преследван в миналото, няма да бъде и в бъдеще“ (стр.2 от решението).

Както отбеляза А. П. - за политическите активисти възможността да получат справедливо отношение в съда е малка, включително в случаите, когато са повдигнати административни обвинения срещу тези, „които са използвали думата „война“ и т.н.“

От началото на войната има значителен брой наказателни и административни обвинения, повдигнати срещу журналисти и медийни специалисти, включително блогъри. Такъв е случаят с М. О., която протестира срещу войната, като държеше антивоенен плакат по телевизията на живо през март 2022 г. О. трябваше да плати *няколко глоби*, след като беше призната за виновна за „дискредитиране“ на руските военни сили, обвинена в организиране „неразрешено публично събитие“, както и за подкрепа на задържания опозиционен политик И. Я. чрез Facebook. Освен това тя беше обвинена в разпространение на „фалшиви новини“ за руската армия, изправена пред до 10 години затвор. През октомври 2022 г. О. обяви, че е избягала от домашен арест и е напуснала страната.

Тук е мястото да се посочат като необосновани доводите на ответника, че спрямо кандидата не е повдигнато наказателно обвинение. Както се установява от информацията относно страната на произход репресивното законодателство касае не само Наказателния кодекс, но и Кодекса за административните нарушения на Руската федерация, по който на кандидата вече е наложена административна глоба, а това от своя страна е основание за преследване по Наказателния кодекс.

А. П. в интервюто си за ЕУАА отбелязва, че най-известните политически фигури са били наблюдавани от Ф., докато за местни и неизвестни журналисти, блогъри и активисти не е имало системно наблюдение. Въпреки това, източникът отбелязва, че ако те изразяват своята критика публично и редовно, дори в социалните медии, може да бъдат докладвани на властите от членове на общността, „което е достатъчно за наказателно преследване.“ Следващите действия на властите в тези случаи, според източника, „зависят от това колко са заети прокурорите и колко релевантен е даден случай за тяхната вътрешна статистика“.

Според т.2.3. от доклада „Правозащитници и активисти“: След нахлуването на Русия в У. репресиите срещу групите на гражданското общество, защитниците на правата на човека и активистите се влошиха драматично. Различни източници съобщават за засилено насочване от страна на държавните власти, включително съобщения за полицейски акции и претърсвания, случаи на антивоенни активисти и активисти за правата на човека, които са принудително изпращани в психиатрични болници, смъртни заплахи, арести и задържания.

През април 2022 г. руските власти отмениха регистрацията на 15 чуждестранни правозащитни организации, включително AI и HRW. М., известна руска неправителствена организация за правата на човека и носител на Н. награда за мир за 2022 г., в крайна сметка беше разпусната от властите през април 2022 г. след като вече е бил набелязан в миналото за нарушаване на законодателството за „чуждестранни агенти“ и за „оправдаване на тероризма и екстремизма

Според т.2.4. от доклада „Протестиращи“: Антивоенните протести след

нахлуването в У. са под формата на *самотни пикети*/протести, демонстрации, спонтанно организирани митинги или индивидуални действия, като носене на антивоенни символи или поставяне на антивоенни лозунги върху дрехи и чанти или поставяне на антивоенни стикери в магазини за хранителни стоки. Именно такива (самостоятелни пикети) са били протестите на кандидата от 11.09.2021 г. и от 28.02.2022 г. Предвид информацията относно практиките в страната на произход на кандидата съдът приема, че нападението върху кандидата от 16.09.2021 г. е пряко свързано с опозиционната му дейност предвид думите „Повече не излизай“, които според съда са пряко свързани със самостоятелната му протестна дейност.

В допълнение към уличните протести в Русия се появили и други форми на антивоенна съпротива, като например стотици онлайн групи и общности, които според изследване на В. Post, в момента представляват ядрото на руското антивоенно движение. Някои от тези групи включват младежкото движение Весна, обявено за екстремистко от властите през септември 2022 г., и Феминистката антивоенна съпротива (Feministskoye Antivoennoye Soprotivlenie, FAS), която действа както в страната, така и извън нея. К. на FAS беше арестуван два пъти, *преди да напусне страната през март 2022 г.* През април 2022 г. неправителствената инициатива Теплица - Технологии за социално благо (Teplytsa Sotsialnyh Tehnologiy) публикува списък с антивоенни движения и инициативи, които провеждат своите анти- военни действия онлайн, главно чрез Telegram.

Според т. 2.5. от доклада: След руското нахлуване в У. различни членове на гражданското общество, включително академици, учени, учители, архитекти и др., написали отворени писма и петиции, изразяващи своето несъгласие с войната и действията на руските въоръжени сили, или се обърнаха към социални медии, за да изразят своето несъгласие. Руски високопоставени служители етикетирали хората, изразяващи антивоенни мнения, като „предатели“, а властите незабавно реагирали със затягане на репресиите и цензурата. Съобщава се, че хората, изразили несъгласие, са били изправени пред уволнения от работните си места, заплахи, официални предупреждения и посещения от силите за сигурност.

Основната последица в резултат на изразяване на различно мнение е „да бъдеш уволнен“; по-тежко последствие може да бъде *преследване по административен ред*“, каза същият източник пред EUAA - адвокатът на FBK А. П., интервюиран от EUAA.

Така установената официална информация относно страната на произход на кандидата, разгледана във връзка с легалното определение по чл.10, пар.1, б.„д“ от Директива 2011/95/ЕС, навежда съда на следните изводи: Значителен период преди нахлуването на Русия в У. на 24.02.2022 г. кандидатът доказано е проявил политическите си *мнения, идеи или убеждения* по въпроси, свързани с потенциалните субекти на преследване по чл.6 от Директива 2011/95/ЕС – руската държава и официални представители на изпълнителната власт. Считано от 2014 г. кандидатът закрила е член на опозиционното движение „А.“, обявено за екстремистка организация в Русия през 2021 г. Неговият основател В.В. М. потвърждава в изявление, че познава Б.. За публичните си изяви – самостоятелни протести на 11.09.2021 г. и на

28.02.2022 г. Б. е бил арестуван и му е наложено наказание „глоба“ по чл.20.2 от Кодекса за административните нарушения на Руската федерация. Както се установи от официалната информация, това е достатъчно основание за предприемане на наказателни мерки срещу лицето при евентуално връщане в страната на произход. Доказано кандидатът е претърпял и физическо нападанение на 16.09.2021 г., т.е. непосредствено след протестът му на 11.09.2021 г., като поради близостта между двете дати е логична връзката между събитията. Съдът приема, че се касае за действия по смисъла на чл.9, пар.2, б.“б“ от Директива 2011/95/ЕС - правни, административни, полицейски и/или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин. Посочи се, че предприетите срещу кандидата административни мерки, без да са предприети наказателни такива (съгласно възраженията на ответника) не изключват преследване по смисъла на чл.9, пар.1 от Директива 2011/95/ЕС. Същевременно, при евентуално връщане в страната на произход, доколкото от кандидата не може да се очаква да се откаже или да не изявява своето политическо мнение, същият е заплашен от действия по чл.9, пар.2, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС - наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни. Съвкупната преценка на установените факти и обстоятелства – кандидатът е привърженик на забранена организация, обявена за терористична в страната на произход, преживявал е действия на преследване по смисъла на чл.9, пар.2, б.“б“ от Директива 2011/95/ЕС и е заплашен от такива по чл.9, пар.2, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС при евентуално връщане в Русия, достигат степента на тежест по смисъла на чл.9, пар.1 от Директива 2011/95/ЕС – достатъчно сериозни по своето естество или по повтаряемия си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека, и по-специално на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на член 15, параграф 2 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Въз основа на изложеното съдът приема, че жалбоподателят отговаря на определението за бежанец по смисъла на чл.8, ал.1 ЗУБ, а именно поради основателни опасения от преследване по причина на неговите политически мнения, идеи или убеждения по въпроси, свързани с потенциалните субекти на преследване по чл.6 от Директива 2011/95/ЕС, поради които причини той не може или не желае да се ползва от закрилата на държавата на произход или да се завърне в нея. Действията на преследване, на които кандидатът може да бъде изложен при евентуално завръщане в страната на произход, отговарят на определението по чл.8, ал.4 ЗУБ - преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Реалната опасност кандидатът да бъде изложен на тези действия на преследване попада в забраната по чл.4, ал.3 от ЗУБ - чужденец, влязъл в Република България, за да поиска закрила, или който е получил закрила, не може да бъде връщан на територията на държава, в която са застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или

политическо мнение или той е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Не може да се очаква, че има част от територията на Руската федерация, където може основателно да се очаква молителят да се установи и да не бъде преследван по политически причини по смисъла на чл.8, ал.8 от ЗУБ.

Съгласно чл.4, пар.3, б.“в“ от Квалификационната директива оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено за всеки отделен случай, като се вземат под внимание следните елементи, вкл. индивидуалното положение и личните обстоятелства относно молителя, включително и фактори като неговото минало, пол и възраст, за да може да се определи, въз основа на личните обстоятелства относно молителя, дали действията, на които той е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване или за тежки посегателства. Установените по отношение на кандидата индивидуални обстоятелства към момента на приключване на съдебното дирене на 31.05.2023 г., отнесени към достъпната информация за страната на произход, навеждат на извод за наличие на основание за предоставяне на статут на бежанец по смисъла на чл.8, ал.1 ЗУБ. Като е достигнал до противни правни изводи, административният орган е постановел оспореното решение при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 АПК.

За пълнота на изложението, с оглед отказа да се предостави хуманитарен статут с оспорения акт и независимо от чл.73, изр.2 от ЗУБ, съдът счита за необходимо да посочи, че жалбоподателят отговаря и на изискванията за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.2 ЗУБ - реална опасност от тежки посегателства като дискриминационно наказание.

Изложеното определя материална незаконосъобразност на оспореното решение и в посочената част, с която се отказва предоставяне на хуманитарен статут.

Това налага преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне по молбата за закрила, като на кандидатката се предостави статут на бежанец на основание чл.8, ал.1 ЗУБ.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателят има право на сторените в производството разноски, но тъй като липсва искане в тази насока, разноски не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, **Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Ф. Б., роден на 18.06.1867 г., в [населено място], Русия, гражданин на Русия, ЛНЧ [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, чрез адв. Ж., Решение № 6779 от 05.04.2023 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по молба за международна закрила рег. № УП-21168 от 18.04.2022 г., при

съобразяване на указанията, дадени с настоящето решение.
Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: